

Nyhedsbrev

Nr. 1 - marts 2005 - 11. årgang

www.europeanhouse.org

Når jeg er i Danmark er jeg glad

Foreningen har i mange år stået for rumænske institutionsbørns feriebesøg i Danmark. I denne artikel fortæller en "feriemor" historien om deres oplevelser sammen - som blev til mere end et feriebånd mellem dem.

Af Carola Helwig

At komme til Danmark for første gang i et privat hjem, er nok lidt overvældende. Når man kun kender til livet på et rumænsk børnehjem.

At være 10 år og for første gang se køleskab, elkøleskab, vaskemaskiner, tørretumbler, strygejern og så støvsugeren - det er da en mærkelige ting. Man kan godt blive en lille smule bange for sådan et monstrum. Dog - hvor er det sjovt, når man trykker på en knap, så smutter ledningen ind.

Og tænk alle de mange biler, både store og

små. Også alle de mange cykler. Selv børn kører på cykler. De må været meget rige her.

At have en nøgle for at komme ind i huset. Når postbudet kommer, skynder jeg mig ud for at sige "goddag". Så kommer posten i postkassen. Jeg tager nøglen frem og tager posten med ind og giver den til min mor. Jeg ringer dog først på dørklokken. Danmark er et morsomt land.

At køre i bussen er lykken. Først giver jeg chaufføren hånden og siger "goddag - har du det godt". Så tager vi en tur til Brugsen. Der har de indkøbsvogne med barnesæde, som jeg heldigvis ikke er for stor til at kunne side på. Så kan jeg se det hele lidt fra oven.

Så er der svømmehallen. Først under bruseren, dejligt med al den sæbe og shampoo. Og alt det vand. Rutsjebanen er sjov, og alle de andre ting man kan lege i vandet. Nu efter jeg har været i Danmark mange gange, er jeg blevet meget dygtig til at svømme og dykke. Jeg har fået 600-meter mærket, men kan godt klare 1000 meter. Det er heldigt at

have en, der kan lære mig så mange nye ting. Nu er jeg også blevet god til at cykle. Det tog lidt tid, min mor blev lidt forpustet og siger, jeg kører som en gadedreng. Det kniber med at tage hensyn til de andre trafikanter. Det kommer nok.

Nu har jeg været i Danmark for 10. Gang, i alt 64½ uger. Jeg har lært utroligt mange ting, bl. a. at læse tale og læse dansk, lært at lave aftensmad. Min mor synes jeg laver nogle frokost madder, men de smager faktisk godt.

Jeg stryger mit tøj, vaskestykker, karklude og meget mere. Jeg støvsuger hele huset, hjælper til med havearbejde, går alene på posthuset og til købmanden for at købe ind.

Jeg er ikke på højde med jævnaldrende børn i Danmark. Det kommer nok. Jeg er blevet god til at lege med andre børn, og det elsker jeg. Det kunne jeg ikke rigtigt finde ud af før.

Jeg har i år været på Familiehøjskolen, og i det hele taget faldet godt til i min danske familie

Jeg er meget glad for sport og musik, det kan

være jeg kan blive der har med sport at gøre, f.eks. svømmelærer eller livredder i en svømmehal.

Når jeg er i Danmark er jeg rigtig glad. Når tiden nærmer sig, at jeg skal tilbage til Rumænien, bliver jeg rigtig ked af det. Nogle gange græder jeg om natten. Min mor synes nok jeg er meget "morsyg" og hele tiden skal røre ved hende.

At skulle sige farvel er meget trist. Jeg er altid meget ked af det. Men jeg kommer snart igen.

Forkortet af redaktionen. Læs hele fortællingen på www.europeanhouse.org

Efterskrift:

Paula er lige fyldt 18 år, og Carola Helwig arbejder på at få Paula til Danmark for længere tid, så hun kan få en uddannelse her. Og det giver meget arbejde med myndigheder, skoler osv. for at få det til at lykkes. Så Carola er travlt beskæftiget med at forberede den næste fase i vejen til livet for Paula. For det er blevet mere end et ferieophold.

Indbydelse

til generalforsamling den 27. april 2005 Kl. 17.00 hos Anse Leroy, Østbanegade 11, København Ø,

Dagsorden

- 1: Valg af dirigent.
2. Formandens beretning.
3. Forelæggelse af for eningens årsregnskab til godkendelse og décharge.
4. Forelæggelse af for eningens budget for det kommende regnskabsår samt fastsættelse af det årlige kontingent.
5. Behandling af indkomne forslag.
6. Valg af 7-9 bestyrelsesmedlemmer.
7. Valg af I intern revisor og I revisor-suppleant for denne samt valg af en ekstern statsautoreret revisor.
8. Debat om foreningens virke.
9. Eventuelt

Mød op og vær med til at præge din forening.

Vel mødt!

RUMMELIGHED OG NABOSKAB

Det Europæiske Hus er en humanitær forening, der arbejder for at skabe bedre muligheder for handicappede, sindslidende, misbrugere, voldsofre og andre udsatte mennesker. Vi arbejder i Danmark og andre lande, især i Østeuropa.

"A WAY OUT"

Af Eline Høgh, Laura Sørensen, Mona Kirkegaard, Louise Larsen, Maya Frederiksen, Sara Christensen - studerende på Humanistisk Almen Basisuddannelse på RUC.

"Min bedstemor mente jeg var for ung til at have problemer, så jeg slugte dem bare" siger Mark og laver en stor og åbenlys synkebevægelse.

Duften af kaffe spreder sig i rummet. Rundt omkring står der stearinlys og spreder hygge, mens tonerne fra en svensk popdronning fylder stuen. Vi befinder os på Helgolandsgade, Vesterbro, i København på værestedet Way Out.

Et telt på Christiania

Mark er 20 år gammel og hjemløs. For fem måneder siden kom han fra Tyskland til Danmark efter at have læst en artikel om Christiania.

"I Tyskland solgte jeg min Playstation 2 for 65 euro. For de 35 købte jeg billetten til København og resten gik til..." siger Mark med et skæmsk smil, mens han med hænderne former en chillum. Han tilbragte de første måneder i et telt på Christiania. Efter det er blevet for koldt til at sove udendørs, pendler han nu mellem byens mange væresteder. Vi mødte ham i Way Out, hvor han kommer hver dag og mødes med andre unge.

Min mor gav mig til min bedstemor

Mark har været gennem lidt af hvert i sin opvækst. Det er ikke en barndom præget af tryk og kærlighed, der har ført ham til et liv på gaden i dag. "Jeg har aldrig boet hos mine

forældre, har aldrig mødt min far, og det kan tælles på en hånd, hvor mange gange jeg har mødt min mor," siger Mark og rækker ud efter cigaretterne. "Min mor gav mig til min bedstemor lige efter fødslen, og her boede jeg så til jeg var 15. Vi flyttede meget, og jeg har derfor gået på mange forskellige skoler. Alle klasser har brug for en person, der er idioten, og folk har brug for én at hakke på, og jeg var altid den fyr - altid. Jeg ved ikke hvorfor," siger han og slår opgivende ud med armene. Det virker som om det for længst er druknet i hans andre problemer. Hvordan var dit forhold til din bedstemor, da du voksede op? Var hun sød?

"Selvfølgelig var min bedstemor en mor for mig. Hmm, sød..." siger Mark og griner lidt nervøst, "... du ved hvordan gamle mennesker er. Jeg boede hos min bedstemor til jeg var 15, og så flyttede jeg til et børnehjem i København. Det var min egen beslutning, fordi jeg ikke længere kunne bo hos min bedstemor. Vi råbte hele tiden ad hinanden. Vi havde kun problemer på det tidspunkt - hver dag."

Da Mark flytter på børnehjem, får han for første gang positiv kontakt til jævnaldrende og voksne. "Det var bedre at være sammen med andre unge mennesker på min egen alder," siger Mark.

Efter tre år på børnehjem flytter Mark i ungdomsbolig, kommer i lære som kok og har alle forudsætninger for at begynde på en mere uproblematisk tilværelse. "Så gik det galt! Jeg skiftede tit job og endte i en stilling som kanti-

nemedarbejder til en løn, der ikke kunne betale min husleje."

Mark begyndte at dyrke og sælge pot som supplement til sin ringe løn, hvilket også forværrede hans, i forvejen, stigende misbrug.

"Jeg havde kantinejobbet frem til juli måned, hvor jeg læste en artikel i en tysk avis om Christiania. Efter at have læst artiklen tænkte jeg, fuck det! Jeg tager til København. Lige meget med job og lejlighed, jeg skulle bare til København."

Mark er én af de unge, der hyppigt kommer i Way Out. Her får han opfyldt sine mest basale behov; et sted at være samt andre unge at tale med.

Mit første indtryk af Way Out var, at det var totalt anderledes

Marks dag går med at pendle mellem byens væresteder. "Om morgenen, spiser jeg morgenmad i Blågårdsgade, så sover jeg der til kl. 11. Så går jeg til Gaderummet og sover noget mere, går tilbage til Blågårdsgade og spiser frokost, Stengade og så Way Out", hvor han så tilbringer resten af dagen.

Der findes efterhånden en del forskellige tilbud til hjemløse i København, men ingen steder som Way Out. "På mange væresteder er der ikke en god stemning. Der er meget støjende og folk råber af hinanden. I øvrigt er der næsten kun narkomaner, så atmosfæren i Way Out er meget mere rar end andre steder. Mit første indtryk af Way Out var, at det var totalt anderledes her - her kan man være."

Den 14. Marts 2005 skrev de studerende en kronik til Information om Way Out... læs artiklen på www.europeanhouse.org

WIN-WIN

af Ove Lund, projektleder Way Out.

Way Out har flere formål. Et af dem er at bidrage til udviklingen af socialt arbejde. Dette har vi taget initiativ til på forskellige måder bl.a. ved at lave et opslag i videnskabsbutikken på RUC. Der var stor interesse for vores opslag, så stor at nogle grupper måtte gå andre steder hen. Det kom der to opgaver ud af. Samarbejdet er en win-win situation. De studerende får noget virkeligt at skrive om, Way Out får reflekteret sin praksis af udenforstående.

2 grupper fra RUC har i efterårssemesteret skrevet opgave om Way Out - og en gruppe har ladet sig inspirere til nogle særlige undersøgelser i forbindelse med deres projekt om hjemløshed.

"Man kan ikke redde nogen fra at drukne, hvis man selv er ved at drukne"

"Jeg brænder ud, hvis jeg bruger al min tid her og til slut ikke har noget privatliv. Man må passe på at holde balancen. Man kan ikke redde nogen fra at drukne, hvis man selv er ved at drukne" er en overvejelse en af de frivillige i Way Out gør sig i en interviewundersøgelse en gruppe studerende fra Roskilde Universitets Center har lavet blandt de frivillige i Way Out.

Denne gruppe har beskæftiget sig med de frivillige: "Vi så en udfordrende mulighed i at opnå en større forståelse for, hvorfor de unge frivillige medarbejdere i Way Out, ud fra en eksistenspsykologisk indfaldsvinkel, arbejder

"Hjemløsegruppen" i Way Out

som frivillige." Som afslutning på arbejdet konstaterer de studerende "Undervejs har vi fået mange aha-oplevelser, en af dem er en oplevelse af, at den eksistenspsykologiske indfaldsvinkel er universel gældende for alle mennesker, hvilket vi ikke oprindeligt var overbeviste om. Følelsen af at have fået rykket ved vores forudfattede opfattelser af hvorfor mennesker arbejder som frivillige, har medvirket til at vores syn på frivilligt arbejde i Danmark ser anderledes ud i dag."

"Min bedstemor mente jeg var for ung til at have problemer, så jeg slugte dem bare"

siger Mark og laver en stor og åbenlys synkebevægelse. Dette citat stammer fra en af de brugerhistorier den anden

bage til stedet og dermed bidrager til udvik-

lingen af Way Outs praksis.

Way Out vil fortsætte med at arbejde sammen med interesserede studerende og forbereder nye opslag.

Har du husket at betale dit kontingent for 2005?

MANGE MÅDER AT TJENE PENGE PÅ.

Flemming og Loli Rasmussen er hele tiden i gang med at skaffe midler til foreningens arbejde.

Deres sidste idé har været at købe et maleri af en lokal kunstner på Lolland og sælge det videre med 500 kroners "fortjeneste" til Det Europæiske Hus.

Stor tak til Flemming og Loli - og hermed er idéen givet videre til andre.

RUC-gruppe har indsamlet. Hele historien bringes andetsteds i dette nummer af HusInformation.

Gruppen konkluderer "Det har været en stærk oplevelse, at blive konfronteret med menneskene og miljøet i Way Out ... Projektet har ikke kun givet os noget rent fagligt, men rent menneskeligt har vi fået udvidet vores horisont."

Anstrengelserne har båret frugt.

Begge grupper fik ny indsigt og pæne karakterer. Way Out har fået et par engagerede oplæg fra de studerende, idet det er en del af "handelen", at de studerende præsenterer deres resultater og overvejelser for de frivillige i Way Out, således at resultaterne gives til

Fra foreningen

Det Europæiske Hus
The European House

Det Europæiske Hus
Uraniavej 5 - 1878 Frederiksberg C

Telefon: 3324 3720
Fax: 3324 3726
E-mail: post@europeanhouse.org

Giro 424-6608
BG-Bank - reg. 0258 kt. 2580063686

Redaktion og layout: Henrik Olsen og Marianne Nielsen

En Nytårshilsen fra Beslan...

I sidste nummer kunne du læse om at Det Europæiske Hus har indgået et samarbejde med Unionen af socialrådgivere og socialpædagoger for at gøre noget for de familier, der arbejder med børnene fra Beslan.

En af opgaverne var at støtte familierne bl.a. med en Nytårsfest for at bibeholde den gode arbejdsindsats.

Det Europæiske Hus har modtaget tak fra Rusland for støtten til aktionen: "Grandfather Frost in Every Home" →

Redaktionen

har haft møde med en freelance journalist for at få nogle gode ideer til hvordan vi i DEH kan blive bedre til at fortælle om sig selv og de gode resultater der opnås i projekterne.

Vi har startet med at ændre lidt på bladets lay-out og navnet.

Har du nogle gode ideer til, hvordan Nyhedsbrevet bliver mere spændende for dig, er du velkommen til at kontakte:

Marianne Nielsen,
post@horisont-amba.dk
eller Henrik Olsen
ho@wayout03.dk

Союзом социальных педагогов и социальных работников России накануне Нового 2005 года была проведена акция "Дед Мороз в каждый дом". В ходе мероприятия Дед Мороз и Снегурочка (Анастасия Гребенкина и Денис Сычев, Борис Баранов и Дарья Цибулина, Александр Володин и Динара Нуретдинова) поздравили детей социальных работников и сотрудников социальных служб, а также ребят находящиеся в Центрах социального обслуживания, интернатах, в приютах и больницах города Москвы. В представлениях были задействованы: студия эстрадного вокала "Созвездие", руководитель Киселева Марина Дмитриевна; ДЮСЗ "Отрадное" Северо-Восточного административного округа г. Москвы; студия "Росинка", руководитель

"ДЕД МОРОЗ .
В КАЖДЫЙ ДОМ"

Васюшина Елена Анатольевна. Общее руководство акцией осуществляла Мария Холодцова (ССОПР).

Союз социальных педагогов и социальных работников России выражает благодарность всем участникам мероприятия и приглашает всех заинтересованных лиц к дальнейшему сотрудничеству.

Особо благодарна датскую организацию "Европейский Дом" за финансовую поддержку в реализации акции.

